

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

3. Quomodo Barbari Cothi Romam inuad[en]tes, eamque deprædantes, sacris Ecclesiis, omnibusque Christianis ad eas confugientibus reuerenter pepercerint, & sacra Ecclesiæ vasa intacta & inuiolata, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

304 COLLATION. SACRAR.
Iudæorum postulatis annuit.

Paul. Oros. li. 7. ca. 59. Quomodo Barbari Gothi Romanam invadentes, eamq; depraedantes sacris Ecclesijs, omnibusque Christianis ad eas confugientibus reuerenter pepercerint, & sacra Ecclesia vas intacta & inuiolata, solemnique defensione publicæ ad Ecclesiam cum hymnis deportari curarint.

CAP. III.

QVAM reuerentiam Paganus Rex Alexander Iudæorum pontifici, quamq; benignitatem Iudæis exhibuit, eandem Barbari Gothos sacris Ecclesijs earumque vas, & Christianis exhibuisse, scribit Orosius. Adhuc inquit Alaricus, trepidam Romam obsidet, turbat, irrumpt. Dato tamen præcepto prius, ut si qui in sancta loca præcipueque in sanctorum Apostolorum Petri & Pauli basilicas confugissent, hos in primis inuiolatos securosque esse sinerent. Tum deinde in quantum possent præde inbiantes à sanguine temperarent. Accidit quoque quo magis illa urbis irruptione indignatione Dei acta, quam hostis fortitudine probaretur, ut B. Innocentius Romanæ Ecclesiæ Episcopus, tanquam iustus Loth subtractus à Sodomis, occulta providentia Dei apud Rauennam tunc positus, peccatoris populi non videret excidium, Discurrentibus itaque per urbem Barbaris, fortè vnus Gothorum, idemque potens, & Christianus sacram Deo virginem iam ætate prouectam, in

in quadam Ecclesiastica domo reperit: cum-
 que ab ea aurum argentumque honestè expo-
 seret, illa fidei constantia esse apud se pluri-
 mum & mox proferendum spondit, ac
 protulit: Dumque expositis opibus attonitum
 Barbarum magnitudine & pōdere ac pulchri-
 tudine, ignota etiam vasorum qualitate, vide-
 ret, virgo ad Barbarum ait: Hæc Petri Apost-
 ministeria sunt. Præsume, si audes, de facto tu-
 videris: Ego, quia descēdere nequeo, cōtende-
 re non audeo. Barbarus verò ad reuerentiã re-
 ligionis, timore Dei & fide virginis motus, ad
 Alaricū per nunciū retulit, qui cōtinuò repor-
 tari ad Apostoli basilicã, vniuersa, vt erant va-
 sa, imperauit: virginē etiam simulq; oēs qui se
 adiungerent Christianos, eodem cū defensio-
 ne deduci. Ea domus à sanctis sedibus lōgo, vt
 ferunt, medio interiectu vr̄bis, abierat. Itaque
 magno spectaculo omniū disposita per singu-
 los singula & super capita elata palā aurea atq;
 argentea vasa portantur exertis vndiq; ad de-
 fensionem gladiis pia pōpa munitur. Hymnus
 Deo Romanis Barbarisq; concinnentibus pu-
 blicè canitur. Personat latè in excidio vr̄bis sa-
 laris tuba, oēsq; etiam in abditis latētis inuitat
 ac pulsat. Concurrūt vndiq; ad vasa Petri, vasa
 Christi, plurimi etiã pagani Christianis p̄fes-
 sione si nō fide admiscētur, & per hoc tamē ad
 tēpus, quò magis confundātur, euadunt. Quā-
 to copiosius aggregātur Romanj confugietes,
 tanto

tantò auidius circumfunduntur Barbari
 fensores. O sacra & ineffabilis diuini iudicij
 discretio. O sanctum istud & salutare flumen
 quod per arua exortum, dum beato aluco
 sanctorū sedes tendit, oberrātes periclitātesq;
 animas in salutis sinū pia rapacitate peruenit.
 O præclara illa, Christianæ militiæ tuba, que
 generaliter cunctos dulcissimo ad vitam mo-
 dulamine inuitans, quos ad salutem inobedi-
 entes non suscitauit, inexcusabiles reliquit ad
 mortem. Mysterium hoc quod in transferen-
 dis vasis, dicendis hymnis, ducendis populis
 fuit, tanquā magnum cribrum fuisse ab-
 rior, per quod ex congregatione Pop. Romani
 ni tanquā ex magna massa frumenti, per
 omnia ex vniuerso ambitu ciuitatis lacerato-
 rum foramina effluxere grana vicia, siue occu-
 sione, siue veritate commota, omnia tamen de
 præsentate salute credentia, ex horreo domini-
 cæ præparationis accepta sunt. Reliqua vici-
 sicut stercora, & velut paleæ, ipsa vel incre-
 dulitate vel inobedientia præiudicata, ad ex-
 terminium atque incendium remanserunt.
 Quis hæc perpendere plenis miraculis, quis
 prædicare dignis laudibus queat? Tertia die
 Barbari, quam ingressi vrbem fuerant, spon-
 tē discedunt, factō quidem aliquarum ædium
 incendio, sed ne tanto quidem, quantum
 septingentesimo conditionis eius anno casus
 effecerat. Nam si exhibitam Neronis Impe-
 ratoris

moris sui spectaculis inflammationem re-
 censam, procul dubio nulla comparatione
 aequabitur secundum id, quod excitauerat la-
 scitia principis, hoc quod nunc intulit ira vi-
 ctoris. Neque verò Gallorum meminisse in
 huiusmodi collatione debeo, qui continuo
 pedè anni spatio incensæ eversæque urbis at-
 ritos cineres possederunt. Et ne quisquam for-
 tē dubitaret, ad correptionem superbæ, lasciu-
 iæ, & blasphemæ ciuitatis hostibus fuisse per-
 missum, eodem tempore clarissima urbis loca
 fulminibus diruta sunt, quæ inflammari ab ho-
 stibus nequiuissent.

Plinius de viris Illustrib. & Alexand. lib. 2. cap. 14.
*Genilium sacerdotum privilegia violantes diuini-
 cas puniuntur.*

CAP. IIII.

Potitij Herculis sacerdotes, qui ex clarissi-
 ma familia ad ea sacra vocati, extris solem-
 nibus sustentabantur, multis post tempestati-
 bus antistites templi sacris & cæremonijs præ-
 fecti, donec subiciata Potitia gente, seruis pub-
 licis data sunt. Appius enim Claudius censor
 cum esset, sublata Potitiorum gente, seruis
 quos docuerat sacra delegauit: quapropter lu-
 minibus captus est.

*Iohannes Zonaras tom. 1. Annalium, ex cap. 16. Nu-
 meror. De horrendo interitu Core & sociorum
 eiu. Moysi & Aaroni, sacerdotibus à Deo ordina-
 tu, rebellantibus.*

Y CYP.